

The Holy See

Üzenet a vándorlók és menekültek 94. világnapjára

XVI. Benedek pápa

2008. január 13

A fiatal vándorló

Kedves Testvérek! Az elvándorlók és menekültek világnapjának témája ebben az évben főleg a fiatal elvándorlókra irányítja figyelmünket. A napi híradásokban gyakran beszélnek róluk. A világban végbemenő jelenlegi általános globalizáció szükségszerűen kiváltja azt a mobilitást, amely sok fiataalt arra készítet, hogy elhagyja szülőföldjét és távol éljen családjától és hazájától. Ez azzal a következménnyel jár, hogy gyakran éppen azok a fiatalok hagyják el szülőföldjüket, akik a legkiválóbb szellemi képességekkel rendelkeznek, miközben az őket befogadó országokban olyan törvények vannak érvényben, amelyek megnehezítik sikeres beilleszkedésüket. Az emigráció valójában állandóan fokozódik, az elvándorlók száma növekszik és a jelenségen belül minden szociális rétegből találunk embereket. Ezért a társadalmi intézmények, a humanitárius szervezetek és a Katolikus Egyház közösségei is joggal fordítják eszközeik nagy részét arra, hogy segítsenek ezeknek az embereknek a nehézségeikben.

A fiatalok nagyon erősen érzik az ún. „kettős hovatartozásukból” eredő problémát: egyrésztől sürgető szükségét érzik annak, hogy ne veszítsék el szülőföldi kultúrájukat, másrésztől pedig érthető vágyat éreznek arra, hogy szervesen illeszkedjenek az őket befogadó társadalomba, anélkül azonban, hogy ez számukra egyet jelentene a teljes hasonulással és hagyományaik ebből eredő teljes elvesztésével. A fiatalok között megtaláljuk a fiatal lányokat, akik különösen könnyen esnek a kizsákmányolás, az erkölcsi zsarolás és mindenféle más visszaélés áldozatául. De mit szólnunk azokhoz a menedéket kérelmező fiatal- és felügyelet nélküli kiskorúakhoz, akik a leginkább veszélyeztetett csoportját alkotják. Ezek a fiatal fiúk és lányok gyakran fejezik be életüket az utcán, teljesen elhagyottan, gátlástalan kizsákmányolók áldozataként, akik nagyon gyakran teszik őket fizikai, erkölcsi és szexuális erőszak tárgyává.

Ha egyszer közelebbről szemügyre vesszük a kényszerűségből kivándorlók, a száműzöttek, a menekültek és az emberkereskedelem áldozatainak táborát, akkor sajnos sok gyereket és fiatalkorút találunk köztük. Ezért lehetetlen hallgatnunk a menekültek és száműzöttek a világ különböző részein található nagy táborának drámai képe láttán. Hogyanne gondolnánk ezekre a kis

emberi lényekre, akik a boldogság ugyanazon legitim elvárásaival jöttek a világra, mint mi, valamennyien? Egyben hogyan gondolnánk arra is, hogy a gyermekkor és a fiatalság a férfi és a nő fejlődésében olyan alapvető jelentőségű időszak, amely stabilitást, nyugalmat és biztonságot követel. Ezeknek a gyermekeknek és fiataloknak a „lágér” jelenti az egyetlen élettapasztalatot, az a lágér, ahol kényszerből kell tartózkodniuk, elkülönítve, lakott területektől távol, megfosztva még annak lehetőségétől is, hogy egy normális iskolába járhassanak. Hogyan is tekinthetnének bizalommal a jövőbe? Ha még igaz is, hogy sokat tesznek értük, nekünk még nagyobb odaadással kell küzdenünk azért, hogy a megfelelő struktúrák megteremtésével elősegítsük befogadásukat és képzésüket.

Mindez felveti a kérdést, hogy miképpen reagáljunk a fiatal elvándorlók elvárásaira? Hogyan ajánljuk fel nekik a segítségünket? Az már biztos, hogy először meg kell szerezniük számukra a család és az iskola támogatását. De a fiatalok családi és iskolai vonatkozásában mégis mennyi összetett helyzettel és nehézséggel találkozunk! A családokból kivesztek a szülőföldön még meglévő hagyományos szereposztások, és gyakran tanúi vagyunk annak a vitának is, amely a saját kultúrájukban gyökerező szülők és az új szociális környezethez alkalmazkodó gyermekek között zajlik. De nem szabad lebecsülnünk a fiataloknak azt az erőlködését sem, hogy be akarnak illeszkedni a befogadó ország képzési rendszerébe is. Az iskolarendszer számoljon ezzel a lehetőséggel és hozza létre különösen a bevándorló gyerekek számára a képzésnek azt a lépcsőzetét, amely alkalmazkodik igényeikhez.

Fontos arról is gondoskodni, hogy a minden kultúrában érvényes elvek és egyetemes értékek alapján az osztálytermekben, a tanulók között kialakuljon a kölcsönös tisztelet és a párbeszéd légköre. A tanerők, a családok és a tanulók közös igyekezete bizonyára hozzásegíti majd a fiatal elvándorlókat ahhoz, hogy kedvezőbben reagáljanak a beilleszkedés kihívására, és az lehetőséget kínálja nekik arra, hogy elsajátítsák mindazt, ami emberi, kulturális és szakmai képzésüket elősegíti.

Mindez még erőteljesebben vonatkozik a fiatal menekültekre, akiknek megfelelő iskoláztatási és munkavállalási programokat kell készíteni, és így garantálnunk kell, hogy rendelkezésükre álljanak azok a szükséges alapok, amelyek új társadalmi, kulturális és szakmai környezetükbe való korrekt beilleszkedésükhöz kellenek.

Az Egyház rendkívüli figyelemmel kíséri az elvándorlók világát és elvárja, hogy azok, akik szülőhazájukban keresztény nevelést kaptak, gyümölcsöztessék hitüknek ezt a kincsét és az evangéliumi értékeket, és ezáltal hiteles tanúságot tegyenek a különböző élethelyzetekben. Éppen ezért felhívom a vándorlás célegyházait, hogy fogadják jóakarattal a fiatal és nagyon fiatal embereket szüleikkel együtt, próbálják megérteni életük változásait és támogassák beilleszkedésüket.

Az elvándorlók között van még egy csoport, és ez különleges figyelmet igényel, amint ezt már az

előző évi üzenetemben is megfogalmaztam, és pedig azokról a külföldi egyetemistákról van szó, akik tanulmányaik érdekében otthonuktól távol élnek. Számuk fokozatosan növekszik. Azokról a fiatal emberekről van szó, akik különleges pasztorációt igényelnek, hiszen ők nemcsak egyetemisták, hanem időleges elvándorlók is. A tanulás nyomása alatt gyakran egyedül érzik magukat és többször küzdenek anyagi természetű gondokkal is. Az Egyház anyai gondoskodással és teljes együttérzéssel tekint rájuk és igyekszik olyan különleges lelkipásztori és szociális intézkedéseket foganatosítani számukra, amely figyelembe veszi fiatalságuk nagy erőforrásait. Gondoskodni kell arról, hogy megnyílhassanak az interkulturalitás dinamikája előtt és gazdagodhassanak a többi kultúrákból és vallásokból jövő egyetemistákkal való kapcsolat által. A fiatalok számára ez a tanulási és képzési tapasztalat egyben hasznos lehetőség a hit megérlelődésére és ösztönzés arra, hogy megnyíljanak azon egyetemesség előtt, amely a Katolikus Egyház lényegéből következik.

Kedves fiatal elvándorlók, készüljete fel arra is, hogy a veletek egykorú fiatalokkal felépíthessétek azt az igazságosabb és testvériesebb társadalmat, amelyben majd lelkiismeretesen és komolyan teljesítitek köteleességeiteket a családotok és az állam iránt. Tartsátok tiszteletben a törvényeket, soha se engedjete a gyűlölet és az erőszak érzelmeinek. Legyetek inkább egy olyan világ élenjárói, amelyben megértés és szolidaritás, igazságosság és béke uralkodik. Azzal a kéréssel fordulok hozzátok, különösen a fiatal hívőkhöz, hogy eredményesen használjátok ki a tanulmányi időt, így növekedjete a tudásban és Krisztus szeretetében. Krisztus azt akarja, hogy igazi barátai legyetek, amihez az szükséges, hogy ápoljátok vele a bensőséges kapcsolatot, főleg imáitokban és Isten Igéjének készséges hallgatása által. Krisztus azt akarja, hogy tanúi legyetek, ezért arra kell törekednetek, hogy bátran éljete az evangéliumot, valóra váltva azt az Isten iránti szeretet és testvéreink nagylelkű szolgálatának konkrét gesztusai által. Az Egyháznak szüksége van rátok is, és az Egyház számít a támogatásotokra. Tekintettel az evangelizáció jelenlegi kihívására, egy egészen rendkívüli és kíváncsú szerepet vállalhattok abban. Mivel különböző kultúrákból származtok, Krisztus egyetlen Egyházához való tartozásátok révén mégis egységet alkottok, ezért bebizonyíthatjátok, hogy az evangélium ma is elevenen él és minden helyzetben alkalmazható; régi és mégis mindig új örömhír; a remény és a megváltás Igéje minden ember számára, bármilyen fajból és kultúrából való, korra és korszakra való tekintet nélkül.

Végezetül pedig Máriának, az egész emberiség anyjának, és Szent Józsefnek, az ő tisztaságos jegyesének oltalmába ajánlak valamennyiteket egyenként. Mindketten menekülteként éltek Jézussal Egyiptomban. Az ő oltalmukba ajánlom családjaitokat és mindazokat, akik az egész világon különböző módon foglalkoznak veletek, fiatal elvándorlók, az önkénteseket és a lelkipásztorokat, akik mindig készenlétben és baráti támogatással állnak mellettetek. Az Úr legyen mindig veletek és családotokkal, hogy együttesen legyőzhessétek az akadályokat, az anyagi és lelki nehézségeket, amelyekkel útvajtok során szembesültök. Jókívánságaimon túl különleges apostoli áldásomat adom rátok, és mindazokra, akiket szerettek.

Vatikán, 2007. október 18.

XVI. Benedek pápa

© Copyright 2007 - Libreria Editrice Vaticana

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana